

ZAŁĄCZNIK NR 1

1. Nosacz

Jest to małpa z rodziny makakowatych, zamieszkuje przybrzeżne lasy namorzynowe oraz lasy deszczowe wyspy Borneo. Samce osiągają wzrost 72 centymetrów i ważyć mogą ponad 20 kilogramów, samice są nieco mniejsze i lżejsze. Charakterystyczną cechą u samców tego gatunku jest długi, zwisający nos, którego długość może dochodzić do 10 centymetrów. Samice mają nos krótki i zadarty ku górze. Zwierzęta te prowadzą głównie nadrzewny tryb życia, są aktywne w ciągu dnia. Podstawę ich diety stanowią liście i owoce, zjadają też drobne bezkręgowce. Żyją w grupach rodzinnych złożonych z samca, kilku samic i potomstwa, młode pozostają przy matce przez pierwszy rok życia. Małpy te świetnie pływają i nurkują. Jest to gatunek zagrożony wyginięciem, głównie z powodu deforestacji wyspy Borneo.

2. Waran z Komodo

Często nazywany jest też smokiem z Komodo, jest to największa żyjąca obecnie jaszczurka. Długość jego ciała może sięgać 3 metrów, a waga 150 kilogramów. Żyje na należących do Indonezji wyspach Archipelagu Sundajskiego, liczebność gatunku to obecnie około 6 tysięcy osobników. Zamieszkuje tereny krzewiaste i zadrzewione. Jest mięsożerny, poluje głównie na ptaki i ssaki, jest w stanie zabić nawet bardzo duże zwierzę, np. bawoła lub jelenia. Nie ma naturalnych wrogów, największym zagrożeniem jest dla niego człowiek. Jest to gatunek narażony na wyginięcie, aby go chronić utworzono w 1980 roku Park Narodowy Komodo.

3. Orangutan sumatrzański

Jest to jeden z dwóch gatunków orangutanów występujących na świecie. Pomiędzy nim a jego kuzynem zamieszkującym wyspę Borneo występuje sporo różnic zarówno w wyglądzie, jak i w zachowaniu. Orangutan sumatrzański jest nieco mniejszy od krewniaka, samce tego gatunku osiągają około 1,4 metra wysokości i ważą około 90 kilogramów, samice są zdecydowanie mniejsze. Gatunek ten żywi się przede wszystkim owocami i owadami, ale nie gardzi też jajami ptaków i drobnymi kręgowcami. Zwierzę to prowadzi głównie nadrzewny tryb życia, dzięki czemu unika ataków drapieżników, sprawnie i szybko potrafi przeskakiwać z drzewa na drzewo. Orangutany sumatrzańskie są endemitami, występują tylko w północnej części indonezyjskiej wyspy Sumatra, jest to gatunek skrajnie zagrożony wyginięciem, obecnie żyje około 7 tysięcy osobników. Nazwa zwierzęcia pochodzi od malezyjskich słów **orang hutan**, co oznacza „leśny człowiek”.

4. Kakadu żółtolica

Ptaka ten zamieszkuje wyspy Indonezji, jego naturalnym siedliskiem są lasy podzwrotnikowe. Osiąga 30-40 centymetrów długości, a waży około 350 gramów. Ma białe upierzenie i charakterystyczny, cytrynowożółty czub na głowie, który stroszy, gdy jest zaniepokojony lub podekscytowany. Jego nazwa pochodzi od żółtych lub pomarańczowych „rumieńców” na policzkach. Żyje w niewielkich stadach, zwykle nie przekraczających 10 osobników, choć obserwowano też znacznie większe grupy tych ptaków. Życie spędza wysoko w konarach drzew, żywi się owocami, nasionami i pędami roślin. Na wolności jest to gatunek krytycznie zagrożony, do czego przyczyniły się przede wszystkim odłowienie tych ptaków do hodowli oraz wycinanie lasów stanowiących ich środowisko życia.

5. Nosorożec sumatrzański

Jest to najmniejszy gatunek nosorożca, długość jego ciała nie przekracza 250 centymetrów, ma około 130 centymetrów wysokości i waży maksymalnie 1 tonę. Charakterystyczną cechą odróżniającą go od jego krewniaków jest długa, rzadka, brązowa sierść porastająca skórę. Podobnie jak nosorożce afrykańskie posiada 2 rogi – pierwszy, dłuższy (15-25 centymetrów) znajduje się w przedniej części pyska, drugi, krótszy, umiejscowiony jest pomiędzy oczami zwierzęcia. Jest roślinożerny, żywi się liśćmi, owocami, pędami i korą roślin, zjada około 50 kilogramów pokarmu dziennie. Żyje jedynie w kilku enklawach na indonezyjskich wyspach Borneo i Sumatrze oraz

na Półwyspie Malajskim. Liczba osobników tego gatunku szacowana jest na około 300 sztuk, z czego większość żyje w rezerwatach. Przyczynami zmniejszenia się populacji nosorożca sumatrzeńskiego są polowania (rogi tych zwierząt osiągają na czarnym rynku niebotyczne ceny) oraz niszczenie tropikalnych lasów, będących ich naturalnym środowiskiem życia.

6. Tapir malajski

Zamieszkuje azjatyckie wilgotne lasy równikowe z gęstym poszyciem, występuje w Malezji, Birmie i na Sumatrze. Jest większy od swoich amerykańskich kuzynów, osiąga do 2,5 metra długości i do 1,2 metra wysokości w kłębie, samice są większe od samców. Gatunek ten charakteryzuje się ciekawym umaszczeniem – głowa, szyja, ogon i kończyny zwierzęcia są czarne, grzbiet jest natomiast jasny, prawie biały. Umaszczenie stanowi dobry kamuflaż w cienistym podszyciu, zwłaszcza podczas księżycowych nocy – tapir jest bowiem zwierzęciem żerującym nocą. Jest roślinożerny, żywi się roślinnością bagienną i wodną oraz liśćmi drzew i krzewów. Uwielbia kąpiele błotne i chętnie zanurza się w wodzie – zwłaszcza podczas upałów. Jest to gatunek zagrożony wyginięciem.